GILLETTE BURGUNDY — องก์ 1

Burgundy — ฝรั่งเศส
องก์ 1 — ฟาร์มเฮาส์แห่งชีวิตที่สอง

เรื่องเล่าไม่เคยเหมือนเดิม เพราะช่วงเวลาที่มันได้พบกันไม่เคยเหมือนเดิม สถานที่เปลี่ยน ฤดูกาลเปลี่ยน ผู้คนเปลี่ยน และเมื่อผู้หญิงเดินผ่านเส้นทางของมัน การคาดการณ์ก็หมดความหมายไปทั้งสิ้น

ผมเคยเล่าเรื่องนี้ไปแล้วเมื่อนานมาแล้ว วันนี้ผมอยากเล่ามันอีกครั้งด้วยความเข้มข้นยิ่งกว่าเดิม เกือบจะเป็นบทสนทนากับตัวเอง—เสียงเรียกจากความทรงจำ เสียงหนึ่งที่คอยเคาะประตูของกาลเวลา เตือนผมไม่เพียงถึงสิ่งที่เคยเป็น แต่บางทีถึงสิ่งที่ยังอาจเป็นได้

องก์ 1 — ฟาร์มเฮาส์แห่งชีวิตที่สอง

ยี่สิบปีก่อนหน้านั้น ผมออกเดินทางไป Burgundy ใจกลางฝรั่งเศส ด้วยความตั้งใจจะซื้อฟาร์มเฮาส์เก่าหลังหนึ่ง

มันคือดินแดนแห่งไวน์ ชีส และความสง่างามอย่างสงบเสงี่ยมที่ชาวฝรั่งเศสหวงแหนราวกับมรดก ผมรู้จักนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ท้องถิ่นที่ดูแลดีลนี้อยู่แล้ว เขานำเสนอที่ดินผืนนี้ว่าเป็นโอกาสหายาก และเงื่อนไขก็น่าสนใจพอจะทำให้ผมอยากรู้

ผมไม่เคยเป็นนักล่าของถูก ของถูกเป็นสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น โอกาสที่แท้จริงเป็นของพระประสงค์

ย่านนั้นอยู่ห่างไกลจากเส้นทางการค้าสายหลัก ผู้มาเยือนมักมาในช่วงฤดูเก็บองุ่นเดือนสิงหาคมและกันยายน หรือในงานเทศกาลท้องถิ่นที่ฉลองไวน์ใหม่ ช่วงที่เหลือของปี ความเงียบปกครองเนินเขาและทุ่งนา

ฟาร์มเฮาส์อยู่ในสภาพดีเยี่ยม ต้องการการบำรุงรักษาบ้าง ปรับโครงสร้างนิดหน่อย และห้องทำงานดี ๆ สักห้องที่ชั้นล่าง ไม่มีอะไรยุ่งยากเป็นพิเศษ

แต่นายหน้าดูรีบร้อน

เขาอธิบายว่าพายุกำลังมา และเสนอให้เราขี่ม้าตรวจดูที่ดินอย่างรวดเร็ว

สิบสองเฮกตาร์

ไร่องุ่นทอดยาวจรดขอบฟ้า

ไวน์แดง

ไวน์ขาว

แชมเปญ

ทะเลสาบเล็ก ๆ ทางทิศตะวันตก

แนวต้นอะคาเซีย

สัญญาขายองุ่นที่มีอยู่แล้ว

ขณะที่เราขี่ม้าผ่านที่ดิน ผมถามว่าทำไมเจ้าของถึงขาย

คำตอบของเขาเรียบง่ายและบาดลึก

“ภรรยาผมเป็นมะเร็ง ผมไม่อยากให้เธอใช้เวลาที่เหลืออยู่ผูกติดกับที่ดินแห่งนี้ ผมอยากพาเธอเที่ยวรอบโลกในขณะที่เรายังทำได้”

ผมไม่ได้พูดอะไร

เมื่อกลับมาถึงคอกม้า ผมสังเกตเห็นม้าอาหรับหนุ่มที่งดงามแปดตัว

ผมถามราคาของที่ดินทั้งหมด

ฟาร์มเฮาส์

ที่ดิน

ไร่องุ่น

คอกม้า

ม้า

ชายคนนั้นลังเล

เขาดูเกือบจะกลัวที่จะพูดออกมา

แล้วเขาก็พูด

“หกแสนห้าหมื่นยูโร”

ผมคิดอยู่ไม่กี่วินาที

วันรุ่งขึ้นเราไปพบโนตารี

ผมจ่ายเต็มจำนวน

ไม่มีจำนอง

ไม่มีธนาคาร

ไม่มีสินเชื่อ

ผมกลายเป็นเจ้าของที่ดินใน Burgundy

เจ้าของไร่องุ่น

ชาวนา

แม้แต่คนบ้านนอก

และผมยิ้มกับตัวเอง คิดว่าทุกคนที่เคยบอกว่าผมเขียนหนังสือได้แย่เหมือนหมา ในที่สุดก็หางานที่เหมาะสมที่สุดให้ผมได้แล้ว

Ferdinando